

„Пъленъ учебникъ по пѣвческо изкуство за учители и ученици, „Афоризми изъ пѣвческия животъ“ (1865), множество вокализи и солфеджи за единъ, два, три и четири гласа. Освенъ това, З. е издалъ множество пѣсни, дуети, терцети и пр.

Зигелъ, Рудолфъ — Siegel, Rudolf — компонистъ и диригентъ, род.

Рудолфъ, Зигеръ

12 апр. 1878 въ Берлинъ, училъ при Карлъ Тиль и Енг. Хумпердинкъ въ Берлинъ, сжщо и при Луд. Туйле въ Мюнхенъ; диригентъ на „Концертното дружество“ въ Мюнхенъ (една година), на Филхармоничния хоръ въ Берлинъ (1912—14), следъ това на Музикалната академия въ Кьонингсбергъ (до 1917), на следната година — оперенъ драматургъ на Националната театъръ въ Манхаймъ, 1919—31 генералмузикдиректоръ въ Крефелдъ. Писалъ: „Весела увертюра“, „Хероична тонова поема“ и „Концертенъ валсъ“ за оркестъръ, „Вѣроотстъпнически маршъ“ за мъжки хоръ и оркестъръ, 12 нѣмски народни пѣсни за пиано (на 3 ржце), операта „Господинъ Дандоло“ (1914), „Херойски празникъ“ за мъжки хоръ и оркестъръ (1931), пѣсни, клавирири нѣща и хорове.

Зиглъ, Ото — Siegl, Otto — даровитъ компонистъ — модернистъ, род. 6 окт. 1896 въ Грацъ, училъ въ музикалното училище на Шайермаркското музикално дружество, сега е преподавателъ въ Градското музикално училище въ Хагенъ. Писалъ: „Празднична и траурна музика“ и „Галантна вечерна музика“ — за оркестъръ; музика за камеренъ оркестъръ; концертъ за цигулка съ оркестъръ; Дивертиментъ за струнно трио, нѣколко струнни квартета, клавирна соната; три сонати за виолончелъ и клавиръ; две малки клавирни сонати; виолова соната; една меса за смѣсенъ хоръ; приказна опера „Водникътъ“ (1921), марионетна игра „Адамъ, Адамчо и Ева“ (1921), женски хорове съ камер-оркестъръ и пѣсни.

Зиеленски, Никола — Zielenski, Nikola — виденъ полски църковенъ компонистъ и органистъ отъ първата половина на XVII в., роденъ въ едно село на провинцията Гниецитъ, училъ (споредъ Староволски) въ Римъ, когато Палестрина е живѣлъ още тамъ, после е билъ на служба при архиепископъ д'Албертъ Барановски и, като organarius et capellae magister, писалъ: „Offertoria totinsani, septenis et octonis vocibus tam vivis quam instrumentalibus occomodata“ (Офертория за цѣла година, за седемъ и осемъ гласа, нагодена, както за живи гласове, тъй и за инструменти), съдържаща 44 офертории, 2 комуниона, 9 мотета и 1 магнификатъ на 12 гласа и „Communiones totius anni... ad cantum organi per anum, duas, tres, quator, quinque et sex voces, cum instrumentis musicalibus et vocis resolutione, quam Itali gorgiam vocant, decantandae“ (Комуниони за цѣла година... за пѣне съ органъ — за единъ, два, три, четири и петъ гласа съ музикални инструменти, които италианците наричатъ gorgia), съдържащъ 15 духовни концерта, за единъ гласъ само, пѣсни за сопранъ, теноръ, баритонъ и басъ, 8 за 2 гласа (сопранъ и басъ) 8 за 3 гласа, 11 за 4 гласа, 6 за 5 гласа и 7 за 6 гласа, както и 3 фантазии само за инструменти. Въ своитъ творби, въ които се чувствува влияние отъ стила на Палестрина и концертния стилъ на Габриели, З. се изявява като единъ голѣмъ